

చుట్టాలు-పక్కాలు

శ్రీ కవికొండల వేంకటరావు.

ఇందు వచ్చు పాత్రలు

శాంతమ్మ	— అట్లనోము నోచుకొను త్రీ.	శివనారాయణ	— కుముద్వతి భర్త.
ఇల్లాలు	— సింహాద్రిరావు భార్య.	మిస్ కర్ణికార	మహాలక్ష్మి
సింహాద్రిరావు	— ఒక గృహస్థు.	కంజర్	} విందుకు వచ్చినవారు
కుముద్వతి	— గృహస్థు బంధువురాలు.	మిసెస్ మంజర్	
సంగమయ్య	— శాంతమ్మ భర్త.	పిల్లలు	— సింహాద్రిరావు పిల్లలు.

మొదటి రంగం

[సింహాద్రిరావు ఇల్లు - ఇంటి సావణిలో దీపాలనేళ - పిల్లలు ఆడవాళ్ళు గండరగోళ్ళముగా వుంటారు. లోపల ఇల్లాలు పూగోత్రపు ముసిలిము లైదువు వండుతూ వుంటుంది. ఆ సందట్లో "శాంతమ్మ" అనే 40 ఏళ్ళ ఆవిడ బొట్టు పెట్టి పిలవడానికి వస్తుంది.

శాంతమ్మ : మీ అమ్మ గారెక్కడున్నారేమిటి ?

కూతురు : అమ్మా ! పిలుస్తున్నారే శాంతమ్మ పిన్ని గారు. బొట్టెట్టించుకు వెళ్ళు !

ఇల్లాలు : (వస్తూ) అక్కయ్య గారు ఇలా వచ్చారు ! ఏమిటి విశేషం ? - కూర్చుంటారు చాపెయ్యవే అమ్మాయి !

శాంతమ్మ : కూర్చోడానికి సావకాశం లేదు తల్లీ ! వెళ్ళాలి ! ఇంకా మూడిళ్ళు పిలిచేవి ఉన్నాయి. [అంటూనే కూర్చుంటుంది]

ఇ : కూర్చోండి కాసేపు. ఇంతకూ విశేషం చెప్పారు కాదు.

శాంతమ్మ : విశేషాలేమున్నాయి ? రేపు అట్ల నోము మాయింట్లో ! మీరు మీ పిల్లలు అందఱూ కూడా వచ్చి చెల్లించాలి ! మీ కోడలెక్కడున్నారు ?

ఇ : అదిగో ! దిగి వస్తూవుంది మేడ !

శాంతమ్మ : అమ్మాయి ! సేపుకూడా తప్పకుండా రావాలి !

(కోడలు మానంగా తలూపుతుంది)

బొట్టించుకో ! [బొట్టించును]

ఇ : ఆవిడ వెడుతూన్నట్టున్నారు. బొట్టించారాలేదా ఆవిడకు ? నాది మడిబట్ట తడిచేయిని.

కూ : ఉండండి ! పిన్ని గారు ! బొట్టించుకు మఱీ వెళ్ళండి.

శాంతమ్మ : మావన్నీ పూర్వకాలపు మర్యాదలు పూర్వకాలపు పిలుపులూను.

ఇ : మర్యాదలకన్న పూర్వకాలం మనుకారాలు మోపు.

కూ : అయినా ఆ కాలంలో నోములకూ ప్రతాలకు అందఱూ రావాలని, అందఱూ తీనాలని, అందఱూ ఒక చోట కలవాలని కోరుకునేవారు. ఇప్పుడే ముంది ? ఎంతసేపు ఏకోనారాయణా లింగూ లిటుకూ !

శాంతమ్మ : ఏమండోయి ! మీ అమ్మాయి చిన్న పిల్లయినా అన్నీ ఎఱిగిన పిల్ల ! - అదిగో గుమ్మంలో ఎవరిదో కారు బయిమంది. మీ యింటికే వచ్చారు కాబోల్దు. నే వెడుతున్నాను.

ఇ : వారొస్తే మీరుండకూడదా ?

చుట్టాలు - పక్కాలు

శాం : ఉండడానికేం? ఎవరు వచ్చినా మనం వుండొచ్చు. పండొచ్చు, మనకు వట్లో జవసత్తువలుండి పంట పొయ్యి విడిచి పెట్టకుండా పడివున్నన్నాళ్ళూ ఎవ్వరూ పొమ్మనరు— ఏవరో - వారు మీ చుట్టాలులాగున్నారు : చాలా స్వేచ్ఛగా జోళ్ళతో కూడా లోపలకు వచ్చేస్తున్నారు - నేనుంటాను.

(నిష్క్రమించును)

ఇ : వారు శాంతమ్మ గారని ఆ వీధిని మేం వున్నప్పుడు స్నేహం కలిసిన అవిడ— [కొత్తగా వచ్చిన “కషముద్వతి”తో అంటుంది]

కుముద్వతి : ఆలాగా! పది నెగారూ! రేపు మాయింట్లో మా చంటివానికి అన్నప్రాశనం చేసుకుంటున్నాం! దానికి మీ యింట్లో పిల్లల్ని పంపించాలి!

ఇ : పిల్లలన్నమాటేం? పెద్దలమే వస్తాం! ఏం రా కూడదా?

కు : మఱి ‘తైము’ లేదు జవాబు చెప్పడానికి. ఏమో అదేతీరున పిలవాలనుకున్నాం! ఆలాగే పిలుస్తున్నాం! ఆ పిలువైనా కొంతమంది బంధువులకు మాత్రమే అందిస్తున్నాం! అసలు ఆ పిల్లకాయే పిలవవలసిందికాని, వానికి మాట లింకా రాక పోవడం వల్ల తల్లి నైన నేను వాని తరపున పిలుస్తున్నాను. ఇప్పటికే రెండు నిమిషాల తైము “వేప్ట” అయింది. — చూపదులవలేదు. ఆపె ఎవరో బాడి చేసి వెళ్ళినట్టున్నారు. కడిగించి వేయండి. జోడూ గీడూ లేకుండా ఏలా నడుస్తారో ఈ ఆడవాళ్ళూ! మళ్ళీ వాళ్ళ పాదాలు అతిమైత్తనా మహామ్మచువూ అంటారు!

ఇ : జోళ్ళు తొడుక్కున్న వాళ్ళ జోళ్ళకు కాళ్ళకూ కూడా బాడంటుకు పేడ అవుతుంది ఈ వూళ్ళో! ఇంతకూ వూళ్ళోరు, అన్నమాట తమరు! చెప్పల్లో కాళ్ళెట్టుకు ఆలాగే నిలుచుంటారన్నమాట!

కు : కూర్చోడానికి - అబ్బా - సావకాశం లేదండి పది నెగారూ! క్షమించాలి! రేపు “టీ” కూడా సాయంత్రం “ఫ్రెండ్సు”కు నేను మావారు ఏర్పాటు

చేసుకున్నాం! ఈ పిల్లల గందరగోళం పొద్దున్న పెట్టుకున్నాం!

ఇ : ఇంతకూ అన్నం పెద్దవాళ్ళ ముట్టిసారా? పిల్ల వాళ్ళ ముట్టిసారా? ఆశీర్వదించడం పెద్దవాళ్ళా పిన్నవాళ్ళా?

కు : అవన్నీ నాకు తెలియవు. ‘కారు’ బంయిమంటూంది వెళ్ళొస్తా!

కూ : బొట్టుంచు కెళ్ళండి. ఎంతకైనా అక్షయ్యలు మాకు!

కు : నేనుంచూనా బొట్టు?

కూ : మీరు పిల్లల్ని పిలచేరుకాబట్టి ఎవరికి వుంచుతారు?

కు : అంటే మీ పిల్లలకుంచమనా?

కూ : పిల్లలకుంచితే మాత్రం వుంచుకుంటారా? పేరం టూనికీ “టీ”కి ప్రత్యేకించి వాళ్ళు రాగలరా? వస్తారా? మూడేళ్ళ పిల్లలు అయిదేళ్ళ పిల్లలు— ఉచ్చోస్తారు - నిద్దరంటారు - నీళ్ళంటారు - ఏడుస్తారు. సముదాయించడానికి కూడా మఱో ఆయా రావాలి. మఱో బండి కావాలి. రాలేమని పిల్లలు చెప్పాలేరు. రానూలేరు. ఏదో బంధు రూపేణా ఒక పర్యాయం ఇలా రావాలని వచ్చారు: అదే పదివేలుమాకు. ఈ చిన్న బొట్టుంచుకు వెళ్ళండి. ఎంతైనా మనం మనం చుట్టాలం, పక్కాలం— [అప్పటికప్పుడే కుముద్వతి నిష్క్రమించును]

ఇ : ఆమె అప్పుడే కారెక్కి వెళ్ళనే వెళ్ళింది. ఇంకా ఎవరికే ఇయ్యడం నీ ‘లెక్కరు’? - మర్యాద అంటే శాంతమ్మ గారిదే మర్యాద! ఆర్యావర్తముంటే ఆమె వున్నదే ఆర్యావర్తము! - నాన్న గారింటికి రావడం తోటే శాంతమ్మ గారింట్లో అట్ల నోము అని చెప్పం డ్రా పిల్లలు!

పిల్లలు : అమ్మా! మేం నీతోటి అట్ల నోముకే వస్తాం! అట్టే తింటాం!

ఇ : ఏమో! నాకు తెలియదు. నన్ను మాత్రం ముట్టు కుని మడితగలబెట్టకండి. నాన్న గారొచ్చాక రెండు

చుట్టాలు - పక్కాలు

పిలుపుల సంగతి చెప్పి, ఆయన మిమ్మల్ని ఎక్కడికి పంపిస్తే అక్కడకు వెళ్ళండి. రేపు మధ్యాహ్నం 'టీపార్టీ' పిలుపు ఆయనకు వుండేవుంటుంది. అరుగో వచ్చేరు ఆయనాను ఏదో కార్డు చేత పుచ్చుకుని.

సింహాద్రిరావు : (ప్రవేశిస్తూ) ఏమేవ్! మేలైన యిల్లాలా! రేపు సాయంత్రం మావాళ్ళ యింట్లో 'టీపార్టీ' నన్నొక్కణ్ణే పిల్చినట్టు తోస్తుంది, కార్డు మీది ఎడ్రెస్సునుబట్టి. అవితే మీ మఱుదలు పిల్ల ఇలా వచ్చినట్టువుంది కారుమీద! నిన్ను ఏమైనా సన్న సన్నంగా ఆహ్వానించినా ఏమి?

ఇ : నన్నెవ్వరూ ఆలాంటివాటికి పిలవరు. నాకు ఆలాంటి కషాయపు 'పార్టీ'లు పడనూపడవు. ఆ అమ్మాయిసలలు కాస్తేపు కూర్చోమంటేనే కూర్చో లేకపోయింది. అదేనికోర్కె?

సిం : పోనీ మనకు పోయింది ఏమిటి?

ఇ : మీకెప్పుడూ ఏమీ పోదు. ఏం పాలిపోకపోయినా నాకే! ఇప్పుడీ పిల్లల్ని పిలిచి వెళ్ళింది. పిల్లలో వెళ్ళేవాళ్ళు మీరా నేనా? పోనీ అని 'టీపార్టీ', కార్డులో పిల్లల్నికూడా చేర్చారా?

సిం : నీవు వేదకాలపునాటి మనిషివని వీళ్ళ ఊహ.

ఇ : మీరు?

సిం : నేను అప్ టు డేట్ అమెరికన్ యువాన్ ను అని.

ఇ : ఆ పద్ధతినైతే మీరు నాకంటే చిన్నలు అన్నమాట.

సిం : చిన్న వేమిటి? పదహారేళ్ళ బాలా కుమారుణి! ఇంతకూ పిలుపులన్నవి నేటికాలంలో లాంఛనాలై పోయినాయి. అందులోను బంధువులు బంధువుల్ని పిలిచేటప్పుడుండా, ఎంత తక్కువ మంది వెడితే అంతమంది. వాళ్ళకూ మంచిదే వీళ్ళకూ మంచిదే!

ఇ : అందఱకూ మంచిదే ఏమీ చేసుకోకపోతే! అది కాదండీ! పిల్లల్ని మాత్రమే కొందఱు కొందఱు పిలుస్తుంటారు, పిల్లలు వెళ్ళి ఏం చేస్తారండీ!

దీవిస్తారా? దీపం తిప్పుతారా? ఏదో పిల్చాం వారని పిల్చాం, వీరిని పిల్చాం ఈ ఇరవై యిళ్ళు లెక్క చెప్పుకోవడానికి పనికి వస్తుంది. అంతే.

సిం : అదికాదు. నీవు కొంచెం తమాయించి మాట్లాడం నేర్చుకోవాలి! ఇప్పుడు ప్రతీని తైం కాఫీ తాగుతూ, ప్రతీ కాఫీ హోటల్ లోనూ టిఫిన్ కొట్టే ఈ రోజుల్లో టీపార్టీలకు పిలవడమన్నా వెళ్ళడమన్నా ఆదో ఎటికెట్టు!

ఇ : అటువంటిప్పుడు టీకెట్టు కొనుక్కోమంటే మెఱుగు. నిజంగా శాంతమ్మ గారున్నప్పుడు మీరే వుండివుంటే మిమ్మల్నికూడా అట్లు చెల్లించడానికి పిల్చి వుండే వారు. ఆవిడంత మంచివారు!

సిం : నన్ను పిలిస్తే ఒకట్లనోము చాలదని పిలవలేదు.

ఇ : పిలవకపోయినా వెళ్ళొచ్చండి పూర్వకాలం నోము లకు ప్రతాలకు, పూర్వకాలం పెళ్ళిళ్ళకు కార్యాలకు. మా అమ్మ గారెలనోము, అట్లనోము, అప్పాలనోము చేసి అందుకుతగ్గ వచ్చడో, తిమ్మనమో, బెల్లమో వుల్లని పెరుగో వేస్తావుంటే, ఆవిళ్ళ ఆవలివాళ్ళకు నోరూరి వారంతట వారొచ్చి అనురసంధ్యకాకుండా చెల్లించేవారు. ఆ రోజుల్లో కార్యాలన్నా కమా మీఘలన్నా కాకిచేత కబురంపితే ఎంతమంది ఆ కబురువంటే అంతమంది రావలసిందే.

సిం : అవితే నన్నుకూడా కుముద్వతి దంపతులు ఇచ్చే 'టీపార్టీ'కి వెళ్ళడం మానేసి, శాంతమ్మ గారి అట్ల నోమే చెల్లించ మంటావు?

ఇ : నేననీ దేమిటి? అరుగో! శాంతమ్మ గారి పెనిమిటి సంగమయ్య గారే వచ్చేరు. [సంగమయ్య ప్రవేశించును]

సిం : ఏమిటోయి సంగమయ్య! ఇలావచ్చావు?

సం : రేపు మా ఆవిడ అట్లనోము తలపెట్టింది. నీవు వచ్చి చెల్లించాలి.

సం : తప్పకుండా!

సం : మఱి సాయంకాలం నాలుగు గంటలకి సరిగ్గా రావాలి

చుట్టాలు - పక్కాలు

సిం : ఏమిటా వేళావిశేషం ?

సిం : అబ్బే! అప్పటికి తెలుస్తుంది మనపాల ఎన్ని అట్లు పడగలవో! చీకటి పడింది! సెలవు, (నిష్క్రమించును)

సిం : అవిలే బకటి చేస్తాను. ఇక్కడ ఒక అట్టే అవిలే అక్కడ టీపార్టీ, 'సస్టి మెంటరీ' వ్యవహారంగా నడుపుతా! ఇక్కడ దొంతర దొంతరలుగా అట్లు పడితే అక్కడను వెళ్ళనే వెళ్ళను!

ఇ : వెళ్ళకపోతే మీ వాళ్ళు మిమ్మల్ని ఈ వూళ్ళో నిలవ నిస్తారా?

సిం : వాళ్లు మనల్ని నిలవ నిచ్చేదేమిటి? వాళ్ళంత వాళ్లు వాళ్లు, మనంతవాళ్ళం మనం. ఇంతకూ ఊళ్ళో వాళ్లంతా మనవాళ్ళే అని అనిపిస్తుంది ఒక్కొక్కప్పుడు నాకు!

ఇ : శాంతమ్మ గారి నోములులాంటి నోములు చూచి నవుడు.

సిం : ఆ ఆ... అదియ్య అంగోస్త్రం పట్టు పంచె. పాద్యం పెద్దం ముందుపెట్టు - పిల్లలూ రాండ్రా! అమ్మాయి! నీవు మాతో వస్తావా? అమ్మతో తింటావా? కోడల్ని కనుక్కో; పెద్దబ్బాయి వచ్చే సరికి ఈ వేళ శ్రాంతి తొమ్మిదిన్నర అయ్యేటట్టుండి: ఏదో సినిమాకు వెళ్తానన్నాడు.

రెండవ రంగము

(కుముద్వతి గారింట టీపార్టీ, అనంతరం)

[[ప్రవేశము సింహాద్రిరావు, శివన్నారాయణ]]

శివ : ఇప్పుడు వచ్చావేమిటి? అంతా అయిపోయాక బావా!

సిం : కేవలం బంధు దర్శనం చేసి పోవడానికి వచ్చాను. ఈవేళ బహు ఉదాత్తమైన ఫలహారం మరోవోట తీసికోవలసి వచ్చింది. అది తెమిలి ఇవలపడేసరికి ఈవేళ అయింది.

శివ : అయినా ఎప్పుడో వొకప్పుడు వచ్చావు: అందు కోసం సంతోషిస్తూ వున్నాను.

సిం : అలా ఎప్పుడో వొకప్పుడు సంతోషించడమనేదే మనస్తత్వం అయివుంటే మా అవిణికూడా వెంటేను ముచ్చేదే? ఆ వెంటో టీపార్టీ, ఈపాటికి అయి పోయివుంటుంది, మనం వెళ్ళొచ్చు అన్నావినదాయె.

శివ : అవును మఱచిపోయాను! అక్కయ్యను తీసుకు వచ్చావుకాజేమిటి?

సిం : 'కార్డు'లో ఆమె పేరు వ్రాయలేదట!

శివ : వ్రానేదేమిటి? మనమూ మనమూ బంధుకోటిలాని వారం. ఎప్పుడు వస్తే ఎవరు పద్దనీవారు?

సిం : అవిలే పిల్లకాయలు?

శివ : వాళ్ళూను! ఉదయం వాళ్ళూ రాలేదు.

సిం : వాళ్లకు బంధువులవరో, కాని వాళ్లెవ్వరో తెలిస్తేగా రావడానికి?

శివ : కొద్దిగా టీ తీసికో!

సిం : చూడు! పీక మొర్యూ అట్లు, తెప్పానాంటేలా నాం, పొట్లలో తేనె మీద తేలి ఆడుతున్నాయి! శాంతమ్మ గారని ఒక ఆవిడ మా అపతల వీధిని ఈ వేళ నోము చేసుకుని నన్ను మా ఆవిణి మా పిల్లల్ని మా కోడల్ని ఇంకా చెప్పాస్తే ఆ పేటలో వున్న అయిదువేల మందినీ పిల్వారు. అందలూ నిజంగా వచ్చివుంటే అయిదు వందల నోములైనా చాలక పోయేది, అదేం వెట్టిపిలుపో ఒకటే పిలవడం పిలిచేసింది.

శివ : అవిలే నోము చెల్లిపోయింది అంటే ఎవరంటే వారు వెనక్కు వెళ్లిపోతారనుకుంటాను.

సిం : టీపార్టీలకు అంతేగా! ఆలస్యంగా వచ్చారంటే పరాయివాళ్లు నెత్తని గుడ్డేనుకు పోవలసిందేగా!

శివ : అయితే బంధువునని ఉండిపోవలచుకున్నావా రాత్రి భోజనానికి?

సిం : అందాకావుంటే ఆలోచించొచ్చుగాని— అదేదో మద్దెలమీద ధ్వని అవుతోంది!

శివ : ఆదా? టీపార్టీ అనంతరం పైపేడమీద ఒక 'డాబ్బు', ఒక 'డ్రామా', మనోరంజకమైన ఒక

చుట్టాలు - పక్కాలు

కార్యకలాపం ఏర్పాటు చేశాం! దాని ఉపోద్ఘాతాన్ని అది!

సిం : ఈవైదంతా నేనుహితుల పాట్ల కాబోను!

శివ : ఆలాగే చెప్పావు నిన్నొక్కణ్ణి తప్పిస్తే.

సిం : అవితే సాయంకాలానికి పిలవబడవాలాల్లో బంధువుణ్ణి నేనొక్కణ్ణే అన్నమాట.

శివ : నీవే అన్నమాటేమిటి! కర్ణికారమహాలక్ష్మమ్మగారొకరున్నారు : మిసెస్ గోవిందమాధురి, విడో ఒకామె ఉన్నారు. అబ్దుల్ హుసేన్ దంపతులు వచ్చారు. మావేలువిడిచిన పెదమామగారి వియ్యపురాంతు 'మార్నింగ్ గోరింటి' గారున్నారు.

సిం : వీరందలూ మనబంధువులే? ఎప్పుడూ వినలేదు ఈ పేళ్ళు. వీరంతా ఈవూరివాళ్లే? ముందుగా నీవు వుత్తరాలు వ్రాస్తే వచ్చారా? అందలూ కూడబలుక్కు ఒకే రోజు కిటతారసిల్లారా? పేర్లు వినవస్తే నవ్యాతిసవ్యతమంగా వున్నాయి. అందలూ ఆడ బంధువులేనా మగ బంధువులు కూడా వైసున్నారా?

శివ : వారినీ కొందరిని పిలిచారు. అసలు కంపెనీగా మనకు అసరా ఆయ్యోవాళ్లు కమీషను ఏజెంట్లు, కంజర్ మంజర్ అండ్ కో ప్రొప్రయిటర్లు : వారిని మీకందఱతూ ఎఱుక పరుద్దామని నాకు కుతూహలం!

సిం : అంటే వాళ్ళు 'కల్చరల్ పీడిలా? 'కమెర్షియల్ పీడిలా?'

శివ : 'బోతో', రెండును! వర్తకంలో సంస్కృతి సంస్కృతిలో వర్తకం చూపించగలరు.

సిం : ఆఁ! (పైని గజ్జెల చప్పుడగును)

శివ : గజ్జెల చప్పుడొత్తూన్నట్టుంది. 'డ్యాన్సు' 'బిగి నయివుంటుంది. వస్తావా నీవు?

సిం : నడువు! ఎదో కార్యక్రమంలో లేని కార్యక్రమం లాగుంది ఇదంతా!

మూడవ రంగము

[మేడమీద గ్రామోఫోను పేట్లు - డ్యాన్సు - మడల చప్పుడు ఎదర అవుతుంటే ప్రేక్షక లోకం చూచిన ఈ వెనుక సంభాషణ - మొట్టవద.]

శివ : మిస్ కర్ణికార మహాలక్ష్మమ్మగారీమె! వీరు సింహాద్రిరావుగారు అని మాకు బావవుతారు.

మిస్ కర్ణికార : మీకు బావగారవితే మాకు అన్నగారన్నమాట. ఏదండీ! షేక్ హేండ్!

సిం : నమస్తే [అని కరచాలడానికి బదులు అంజలి పట్టును] (మిస్ కర్ణిని ప్రకృతముణ)

శివ : ఏమిటి బావా! ఆలా వెనక్కు తీసేసుకున్నావు చేయిని.

సిం : ఆమెను ఇదవఅలో ఎఱుగుదునోయి! మా పెద్దన్నయ్యగారి పెద్దబ్బాయిని వరించిన జెకోస్టా వికయన్ లేడీ అప్పటికీ ఇప్పటికీ పెళ్లికాక ఈ దేశంలో మిస్ కర్ణికారమహాలక్ష్మమ్మగారని చెలామణి అవుతోంది. మా ఆవిడతో తనకూ మనకూ వున్న చుట్టరికం రోజూ వెళ్లబోసుకుంటూనేం వుంటుంది.

శివ : ఆలాంటప్పుడు అక్కయ్యను కూడా నేటి వినోదానికి పిలిచియుండవలసినది - అవితే ఆమె ఈవిణి వీటిగున్నదన్నమాటే! ఈవిదేశపుటాడవాళ్లూ ఆలాగవితే 'హైసర్కిల్స్'లోనూ 'లోసర్కిల్స్'లోనూ కూడా 'మూవ్' అవుతువుంటారన్నమాటే!

సిం : 'హైసర్కిల్'లవరు? 'లోసర్కిల్'లవరు?

శివ : తమించాలి! అన్ని 'సర్కిల్స్' ఒకటే అని యిప్పుడు నాకు తోస్తూవుంది - ఆ 'డ్యాన్సు' చేసిన అమ్మాయి ఎవరో తెలుసునా?

సిం : తెలియకే? అట్లనోము నేడు చేసిన శాంతమ్మగారి ఆడబిడకు పినమామగారి ఆఖరు కూతురు. పాపం 'విడో' కాకముందు అస్తమానం నాముందే వుండేది! ఆమె పేరేకాదు అన్నావు? మిసెస్ గోవిందమాధురి అని.

చుట్టాలు - వక్కాలు

శివ : మఱీ మిసెన్ గోవిందమాధురి. ఆ అమ్మాయిని పెళ్లాడింది మా సవతి అన్నగారి మఱది గోవింద దాసు అనే అబ్బడు. వారిద్దఱునూ స్నేహం పంజాబ్ లో 'వార్ స్వీసు' అప్పుడు అయి మృత్యుచేవఱ ఒకరినుండి ఒకరిని ఎడబాపేదాకా ఒకే త్రాటి మీద నడిచారట!

సిం : ఆఁ! — 'విడో' లా 'డ్రాప్సు' చేయలేదే!

శివ : అదే ఆమెలోనున్న కళాకాళ్యం. — గుడ్ నైట్ బాప గారు!

సిం : వారంతా ఇంకా వున్నారే?

శివ : అందులో కొందఱుండిపోతారు మా తోపాటు 'డిస్ట్రో'లో పాల్గొనడానికి; మిగతా కొందఱు సీసీమాలకు వెడతారులాగుంది.

సిం : గుడ్ నైట్! — అవితే "మార్నింగు గోరిణి" అన్న ఆవిడ మన కేహాతుందో చెప్పావు కాదు.

శివ : ఆమె మనకు 'నెప్ట్యుకసిన్' దరిదాపుదాయి.

సిం : అంటే చెప్పరాని ఆవిడన్నమాట?

శివ : చూడు బావా! మఱీ మిగతా మన సంభాషణ, వేళా కోళం రేపు! గుడ్ నైట్! — వెడుతున్నారా కంజర్ గారు!

కంజర్ : ఇందాకట్టుంచి ఇక్కడనే వున్నారా. సింహాద్రిరావు గారూ! మిమ్మల్ని చూసిందలేదు? ఇంటికి వెడుతున్నారా? మా 'కాగ్లో' రండి. అప్పుడే మిసెన్ మంజర్ కూర్చుంది అందులో — ఆమె మీ ఆవిణ్ణి చూడాలో అంటూవుంది. మనకూ మనకూ చుట్టతీకం లేకపోయినా అంతకంటే పెద్ద పెట్టు మా ఆవిడా మీ ఆవిడా 'వేసిగోనే' చెట్టా పట్టు. అసలు ఆమె ఇక్కడను వస్తారనే ఈమె కూడా ఇక్కడను వచ్చింది.

సిం : గుడ్ నైట్! శివనారాయణ్! — ఆమె ఈ రోజున శాంతమ్మ గారి అట్ల నోముకు వెళ్ళింది.

కం : ఏమిటి? అట్లనోము అంటే?

సిం : అది అందరూ పాల్గొనే ఉపసారపు పండు. దానికి పిలువక్క అలేదు.

కం : బలేగా వుంటాయే మీ స్నేహాలు మీ బంధుత్వా లూను. గుడ్ నైట్ శివనారాయణ్!

మిసెన్ మంజర్ : [కాగ్లోంచే] గుడ్ నైట్.

శివ : గుడ్ నైట్.

సిం : [కాగ్లోంచి] గుడ్ నైట్! [కార్ బంయి]

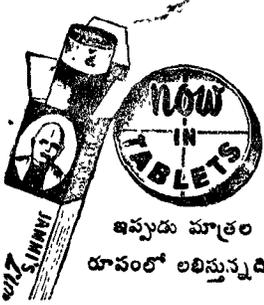
తెర పడును

మీ బిడ్డ మామూలుగా భుజించనిచో

మందంగా వుండి, పొట్ట ఉబ్బివున్నచో, బహుశా కడుపులో బల్ల (లివర్) పెరుగు తుండవచ్చు. యీ లివర్ వ్యాధి సాధారణముగా 3 సంవత్సరాలలోపు పిల్లలకు వచ్చుట సహజము.

జమ్మి వారి

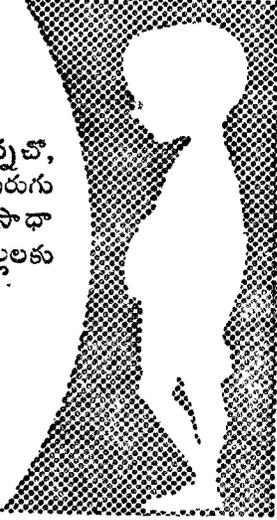

ఇప్పుడు మాత్రం దానంతో లభిస్తున్నది.

లివర్ క్యూర్

లివర్ & స్పీన్ వ్యాధుల చికిత్సకు, నివారణకు.

జమ్మి వెంకటరమణయ్య అండ్ సన్స్, 'జమ్మి బిల్డింగ్స్', మైలాపూర్, మద్రాసు. శాఖ: వెరుగంటవారి విడి, విజయనగరం సిటీ, మఱియు ఇతర స్థలములలో.

JVZ-116